

Vrijwilligers Vertellen

Hans van Rijssel

71 jaar

Reparateur bij het Repair Café

Vrijwilliger bij de S.U.S. sinds 2017

Ik was altijd technisch ambtenaar en projectleider bij de gemeente Amsterdam. Ik begon als monteur en deed het beheer aan parkeergarages in Amsterdam. Dat waren er wel 80. Dat hield in het onderhoud aan afzuiginstallaties, slagbomen en deuren. Op een gegeven moment was ik opeens leidinggevende over 40 mensen, maar dat werd me te veel. Ik deed een stapje terug, werd projectleider en gaf technisch advies aan collega's.

Voor mijn pensioen deed ik al vrijwilligerswerk. Ik ben al 40 jaar vrijwilliger bij de voetbal. Net als mijn vrouw Joske. We zijn daar samen begonnen. Ik onderhoud daar alles waar stroom op staat of waar een stekker aan zit, zoals verlichting en computers.

In de jaren '80 was ik ook vrijwilliger bij de OSU, de Omroep Stichting Uitgeest. Daar was ik hoofdtechnicus. We waren met 30 of 40 vrijwilligers. Het was allemaal handwerk met cassettebandjes, grote langspeelbanden en dat soort dingen. Je kon niks van internet afhalen. De muziek die ze nu draaien op de OSU komt allemaal van internet af. Ik moest ermee ophouden toen de OSU failliet ging. Dat had twee redenen. Wij zonden uit in Uitgeest, Akersloot en Limmen. Van die drie gemeentes kregen we subsidie. In 2002 ontstond de CAL: Castricum, Akersloot en Limmen. Uitgeest bleef zelfstandig. De OSU kreeg geen subsidie meer van Akersloot en Limmen, want zij vielen nu onder 'Omroep Castricum'. Aan de andere kant zat er iets commercieels aan. De antenne (zender) van de OSU stond op de schoorsteen van de Stokkenfabriek aan de Meldijk. Als tegenprestatie maakten we reclame voor de stokkenfabriek. Er moesten gsm-antennes geplaatst worden. De eigenaren van de stokkenfabriek wilden graag dat de gsm-antennes op hun dak kwamen. De gemeente Uitgeest gaf daar geen toestemming voor. Die wilden geen gsm-antennes en ook de antenne van de OSU moest van het dak af. Dus toen hield het op.

Bij de S.U.S. vroegen ze mensen die bij het Repair Café iets in de techniek konden doen. Ik begon meteen bij de start van het Repair Café. Er komen oudere mensen met kapotte spullen. Ze komen met van alles: scheerapparaten, koffiezetapparaten, naaimachines, elektrisch speelgoed voor kleinkinderen. Het is iedere keer verrassend waar de mensen mee komen. Het is iedere keer weer wat anders. Het leuke eraan vind ik als ik het gerepareerd krijg.

Bij het Repair Café is het best wel eens rustig, maar Uitgeest is natuurlijk geen Heemskerk of Castricum. Uitgeest heeft minder inwoners. Ik denk niet dat mensen hier handiger zijn of meer hulp hebben van hun burens. Ik denk ook niet dat er een ander soort mensen in Uitgeest wonen dan in andere gemeentes. Als er bij ons 3 of 4 op een ochtend komen, dan komen er in Heemskerk 10 of 15 man.

Afgelopen periode maakte ik auto's van de chauffeurs van de Hulpdienst coronaproof: een plastic afscheiding tussen de bestuurder en de passagier. Dat was een leuke klus.

Zolang ik vrijwilligerswerk kan doen, doe ik het. Bij de voetbal wordt er een aantal dingen zwaar, die kan ik op deze leeftijd niet meer doen. Op een gegeven moment ga je toch proberen een beetje af te bouwen. Je probeert dan vervangers te zoeken en mensen enthousiast te maken, maar dat is heel erg moeilijk.